

Emil Wildt – lærer i Norup på Nordfyn 1854-1877

Emil Ferdinand August Wildt blev født i København 1810 som søn af Johannes Wildt, der var skuespiller og forfatter.

Emil Wildt slog ind på lærergerningen og dimitterede fra Skaarup Seminarium i 1839. Wildt fik forskellige pladser som huslærer og hjælpelærer. Ved giftermålet i Sct. Hans Kirke i Odense 29. april 1848 var han hjælpelærer i Hessum, Skeby Sogn på Nordfyn.

Otto Wildt blev gift med Sophie Frederikke Hunderup, der var en datter af lærer Hunderup i Trøstrup-Korup. Wildt var da 37 år og bruden 25 somre.

Ved folketællingen 1850 ses Wildt som lærer i Hunderup, og deres førstefødte, en lille datter, er kommet til verden.

I Norup Skole var læreren, Jens Andreas Almind, kommet op i årene. Hans kone, Abelone, døde i 1853 efter 41 års ægteskab og efterladende sig ni levende børn. Året efter gik Jens Almind bort 29. sept. 1854. Således blev pladsen som enelærer i Norup ledig.

Emil Wildt søgte embedet ved Norup Skole og fik det.

Skarlagensfeber!

Emil Wildt som dreng

Børneflokket voksede i Norup. I juli 1856 blev Georgine født, men hendes liv blev kort. Sidst på året 1858 udbrød der en epidemi i Norup Sogn – skarlagensfeber.

Georgine var nu godt 2 år. I november 1858 fik hun ondt i halsen. Det udviklede sig med feber og udslæt, og den 21. nov. døde den lille pige. Lillebroderen Alfred blev også smittet og døde blot 6 uger gammel en måned senere. Der var ingen julestemning i skolen, hvor to børn var blevet båret til graven.

Midt i 1859 krævede feberen det sidste offer i sognet. Da var 18 børn døde.

Emil Wildt havde nok at gøre i Norup Skole. I 1860 fik han bevilget en årlig understøttelse af 50 Rigsdaler, så han kunne holde en hjælpelærer.

Krigen 1864 lod ingen uberørt. Emil Wildt kommenterede historiens gang med versene ”Det skal ej ske!”, som kom på forsiden af Fyens Stiftstidende 4. marts 1864.

Året efter kunne man i samme avis læse en taksigelse fra soldaterne, der var vendt hjem fra krigen 1864. Aldrig ville de glemme slaget ved

Dybbøl 17. marts 1864, ligesom de heller ikke ville glemme samme dato 1865, hvor beboerne i Egense og Norup havde holdt en storslået fest for de hjemvendte. Lærer Wildt takkedes for de smukke og træffende sange, han havde forfattet. Pastor Hansen, sognefoged Jeppesen og festkomiteen blev takket – sidst men ikke mindst var der endnu engang tak til alle i sognet, der under krigen havde sendt penge, madvarer mv. til soldaterne.

1867 blev der 25. juli afholdt en folkefest. Det var årsdagen for slaget ved Isted, og overskuddet skulle gå til ”vore betrængte, fordrevne Brødre fra Sønderjylland”. Igen var lærer Wildt med i kredsen bag festlighederne.

1866 hører vi første gang om, at der er sygdom i hjemmet hos lærer Wildt. Det er hans ældste søn, Johannes Wildt, der ligger syg. Han begyndte på seminariet for at følge i sin fars fodspor, men den 16. april døde han kun 21 år gammel.

1877 søgte Emil Wildt en ny hjælpelærer. Han var selv blevet ældre og ophørte sit virke ved Norup Skole samme år.

Emil Wildt døde 79 år gammel i Norup den 7. august 1889.

Fru Sophie Wildt døde 81 år gammel i Norup den 9. april 1904.

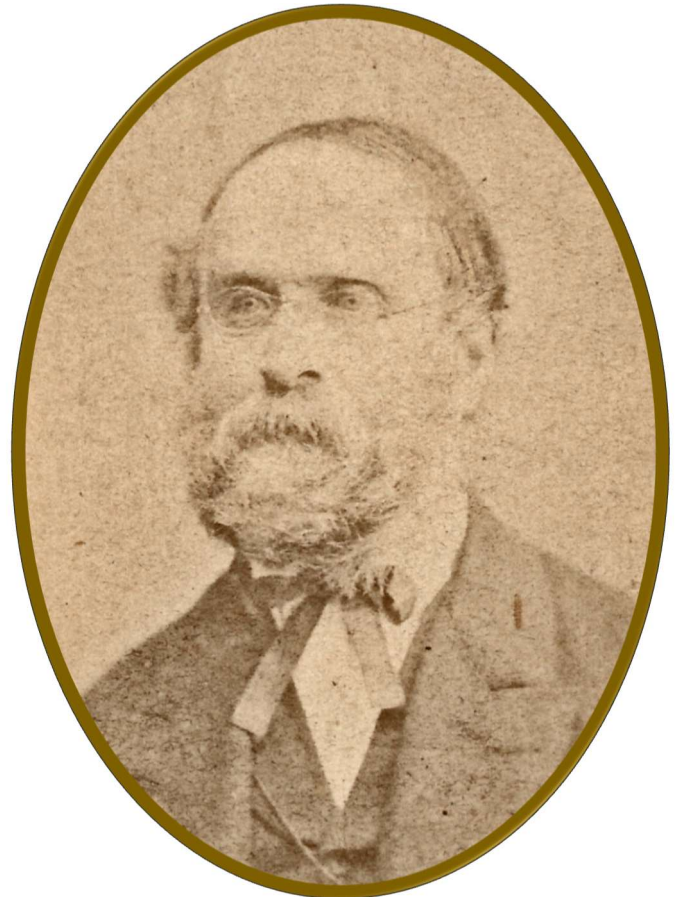

***Thomsen var gennem 12 år hjælpelærer i Norup Skole hos Emil Wildt.
Foto E. Rye, Overgade 11, Odense.***

Norup Skole

Lærerebbedet i Norup blev i familien, idet Emil og Sophie Wildts datter giftede sig med Frederik Andersen, som blev lærer i Norup Skole efter Emil Wildt.

*Sophie Wildt f. Hunderup og ægtemand skolelærer Emil Wildt.
Sidstnævnte foreviget af fotograf E. Rye, Overgade 11, Odense.*

*Litteratur: Emil Wildts far, Johannes Wildt er fyldigt portrætteret i
Dansk Biografisk Leksikon. Kilder i øvrigt: kirkebøger og folketællinger.
Fyens Stiftstidende.*

Tekst Margit Egdal.

Fotos H. Ellegaard Frederiksens Samling.

Nordfynsk.dk 17. sept. 2025.